

Vintersorg

"Om regnbögen materialiserades (if the rainbow mate)"

Visit "[Om regnbögen materialiserades \(if the rainbow mate\)](#)" on MotoLyrics.com

En daggvuren gryningshimmels disiga bud
tjånar som arlaregnets segel.
Till soleld begnistrar dess mantelskrud,
och var droppe bildar en spegel.
Som lönkas mot en rymd i bögad ström,
ett draperi som i björta kulser sprakar.
Skönt ifrån molnkaravaners purpurdröm,
lika mystisk som modernrökrets drakar.

Vad skedde om skapnaden blevo solid,
en bro över svindeldjupa avgrunder?
Förgrenad vid gallaxens gömda lid
och stjärnhimlens brinnande lunder?
Skulle vi gå löngs bogen tunn
som vattenreflexerna fogar? (mot jordens grund)
Så var visdom ur sagans brunn,
försjunkna i kosmiska skogar? (i en euforisk blund)

Prölande grann
den tunna materian, genomstrålas.
I solskensljus den funnit sin själ,
i vattenrök sitt kär.
Väsenfylld,
av världets makt förgylld, nyanser målas.
Diffusa konturer mitt hjörta när
och fyller ett fjärrligt begär.

Jag välkomnar dig, sjuförgade dynasti.
Som lindrar min öngest, min inre elegi.

Prölande grann
den tunna materian, genomstrålas.
I solskensljus den funnit sin själ,
i vattenrök sitt kär.
Väsenfylld,
av världets makt förgylld, nyanser målas.
Diffusa konturer mitt hjörta när
och fyller ett fjärrligt begär.

